

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Apollinis et Mercurii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

et comosus. g Sagittarij ambo.] Diana arcum & phaz-
 eram ferebat. succincta semper incedens, & corbuzo induta.
 h Hospites mactat.] Fuerunt Tauri omninò inhospitalis,
 moribusq; immanissimis, ut quihospites omnes Dianæ soleant
 immolare, à quibus Taurica appellatur regio. Sunt Sarmatiz
 Europeæ populi, Scythia à meridie Tawro terminatur. Vnius-
 que varie sunt gentes.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ

Εργης.

APOLLINIS ET

Mercurij.

Iacobo Micyllo interprete.

APOLLO.

Εχας μοι ἀπᾶρ, ὃ Ἐρ-
 μῆ, πότερ' ὁ Κάστωρ
 ὄντι τῶν, ἢ πότερ'
 ὁ Πολυδάκης; ἐγὼ γὰρ ἀμ
 ἴσκειν αὐτῶν. Ἐρμ. ὁ μὲν
 γῆς ἡμῖν ξυγγνώμῃ, ἢ καὶ
 ὁ Κάστωρ ἴδ', οὐτ' ὁ Πο-
 λυδάκης. Απ. πῶς ἔγγινω-
 σκας; ὁ μοι γάρ. Ἐρ. ὅτι οὐ-
 τ' ἴδ', ὁ Απολλων, ἐχθρὸν τῷ
 πρῶτον τὰ ἴχνη τ' πρῶτον
 τῶν, ἀεὶ λαβὴ παρὰ τ' ἀνταγω-
 νιστῶν πρῶτον, καὶ μάστιγ,
 ὁπόσα ὑπὸ τ' βέδρου ὁ Αμύ-
 κου ἐπρώθη, τῷ Ἰάσωνι συμ-
 πλοῖον, ἀτρ' ὃ ἰδὲν τοῦτον
 ἔμφορνα, ἀπὸ λαοπαρὸς ὄντι,
 καὶ

gabatur. Alter autem nil tale pre se fert, sed purus est,
 atque

Polles mihi dicere,
 Mercuri, pter istorum
 Castor est, aut pter
 Pollux? Nam ego quidem
 non facile discernero ipsos.
 MER. Ille qui heri conuer-
 satus nobis est, Castor erat:
 hic aut Pollux est. APOL.
 Quomodo dignoscis? simi-
 les enim sunt MER. Quod
 hic quidem, Apollo, habet
 a in facie vestigia vulnerū,
 quæ aliquando ab hīs acce-
 pit quibuscum pugillatu cer-
 tauit, & maximè quibus à
 b Bebryce Amyci filio vul-
 neratus fuit, quando cum
 Iasone in Colehum nauis.

καὶ ἀπαθὲς τὸ πρόσωπον. ΑΠ.
 ὄνυχας, διδάξας τὰ γυναι-
 ματα, ἐπὶ τὰς ἄλλα πάντα ἰ-
 σα, τὸ ὄδ' ὁ ἡμίτομον, καὶ ἄ-
 σκρον ἡμίτονον, καὶ ἀπόλοιον ἐν
 τῇ χειρὶ, καὶ ἰπὸς ἑκατέρωθεν.
 κός, ὡς τε ποταμὸς ἐξ ὃ ἢ μὴ
 πρὸς ἑτοῖον Κασωρα, Πολυδά-
 κων ὄνυχας, ἢ ὡς ἢ Πολυδά-
 κων ὄνοματι. ἀτὰρ ἐπεὶ μοι καὶ
 τόδ' ἐτι δέποιε δὲ ἀμφω ξύ-
 γασιν ἡμέτερον, ἀπ' ἐξ ἡμισίας
 ἄρτι ἡμίτονον, ἄρτι δὲ θεός ἐ-
 σιν ἄρτι ἑκατέρωθεν. Ἐρ. ἔτι φιλα-
 δελφίας ἢ το ποιεῖσιν, ἐπεὶ ἢ
 ἔδει ἕνα ἢ τυράννου τῶν Λύ-
 δων ἡμέτερον, ἕνα δὲ ἀθάνατον
 εἶναι, ἕνα μανθ' ὅπως αὐτοὶ πλὴν
 ἀθανασίαν. ΑΠ. ὁ ξυνοῦν ὡ
 Ἐρμῆ, πλὴν νομῶν ἄγε δὲ ὁ-
 ψουται ὅπως ἀθάνατος, ὅπως
 ἐπόθου, οἶμαι, μάλα σὺ πῶς
 ἢ ὁ μὴ παρὰ θεοῖς ὁ δὲ πα-
 ρὰ τοῖς φθιτοῖς ὄν; πλὴν ἀ-
 λῶ. ὅς περ ἐξ ὃ μανθ' ὅ-
 μων, ὁ δὲ Ἀσκληπιδὸς ἰατρῶν, σὺ
 δ.

quod vel maximè opinor desiderabant. Aut quomodo enim,
 cum alter apud Deos, alter apud manes existat? Verum ea-
 men, quemadmodum ego vaticinor, Aesculapius medicus, tu

atque integer facie totus.
 APOL. Operaprecium se-
 cisti, qui discrimina, quibus
 internosci queant, docueris
 me. Nam caetera cerèe omnia
 aequalia sunt, cui pari dimi-
 dia, & stella supernè immi-
 nens, & iaculum in manu,
 & equus virique candidus.
 Quare sapè equidem appel-
 laui hunc Castorem, qui
 Pollux erat: & rursus Ca-
 storem Pollicii nomine. Sed
 & illud mihi dic, cur non
 ambo pariter nobiscum ver-
 santur, sed ex diuiso nunc
 quidem mortuus, nunc au-
 tem Deus est aliteruter ipso-
 rum? MERC. Fraterno
 amore hoc faciūt. Nam cum
 oporteret c alterum ex Lea-
 dæ filijs d mortem obire, al-
 terum autem immortalem,
 esse, diuiserūt itaq̄ inter se ipsi
 immortalitatem. APOL.
 Non sanè prudenti, Mercuri,
 diuisione. Siquidem nec aspi-
 cient sese mutuo hoc pacto.

ἢ παλαιὸν διδάσκει, ποιδό-
 πιδὺς αἰεὶ ὁ ἄρ. ἢ δὲ Ἀρ-
 μίς μαία, ἢ τῶν ἄλλων ἕ-
 κας ὅτι χα τινὰ τέχνη, ἢ
 θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χηνοίμω.
 οὔτοι δὲ τι ποίησιν ἡμῖν, ἢ
 ἄρτοι ἀναχίσσουσαι, τυλιχῆτοι
 ὄντων, Ἐρμ. δὲ αμῶς, ἀπὸ πε-
 εἰτακίαι αὐτῶν ἑρμῆν ὅ
 Ποσειδῶνι, ἢ καθιπιδεῖν δὲ
 τὸ πείλαρος, ἢ ἄρ πω ναύτας
 χμασομύσας ἰδῶσιν, ἐπι κα-
 θύσαστας, ἐπι τὸ πλοῖον, σῶ-
 ζαυτῶν τὸς ἐμπλήστας. Ἀπ. ἀ-
 γαυτῶν, ὡ Ἐρμῆ, καὶ σωτέων
 διζαυτῶν τῶν τέχνη.

stare incolumes nauigantes. APOL. Bonam, Mercuri, &
 saluarem narra artem.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

DE Polluce, quomodo à Castore internoscatur, quo-
 tum diuersa studia fuerunt: nam Pollux pugil cla-
 rissimus fuit, Castor verò optimus eques. Horatius lib.
 2. Scrm. Sat. 1:

Castor gaudet equis, ouo prognatus eodem

Pugnis.—Homerus:

Κάστωρ δὲ ἔκ ποιδέμων, ἔκ τῶν ἀγαθῶν πολὺν δίνεα.

a [IN facie vulnerum vestigia.] Castor eques nobilis &
 victor, Pollux pugil præstantissimus. Colchos profectum Ar-
 gonauis. Pollux Amycum Bebryciorū regē, insidias sibi struen-
 tem interfecit. Deinde deuium reuersi, Helenam sororem à The-
 seo ra-

palastricam doces, puerorū
 exercitator optimus. Diana
 autem obstetricatur, atq̄ a-
 liorum suam quisque artem
 habet, vel dijs vel hominibus
 vitilem: hi verò quid agent
 nobis? an inertes atque ociosi
 conuiuabuntur nobiscum,
 tam grandes cū sint? MER.
 Haudquaquam, sed iniun-
 ctum illis est, Neptuno, ut mi-
 nistrent & subseruiant, &
 obequitare ipsos oportet pes-
 lagus: & sicubi e nautas tem-
 pestate periclitantes aspe-
 rint, insidentes nauigio præ-
 stare incolumes nauigantes.

APOL. Bonam, Mercuri, &
 saluarem narra artem.

seò raptam, receperunt, Aphina vrbe, Theseo absente recepta.
 b Bebyrce.] Hæc aliter ab alijs referuntur: nam Castor à
 Lynceo occisus dicitur. Theocritus Eidyllio 27. de laudibus Cas-
 toris & Pollucis Dioscurorum: id est, geminorum, Iouis Ledæq;
 filiorum, commemorat certamen inter Pollucem & Amycum,
 Neptuni & Melies Nympha filium Bebyriorū principem, ath-
 letam crudelem, atq; hospitium interfectorem. Is enim cum robo-
 re corporis & arte pugilum superaret omnes, crudelem tulit le-
 gem, ne quis hospes aut peregrinus, qui ea loca adijisset, inde dis-
 cederet, quin prius secum castu decertaret. Atqui cum ita multos
 hospites interfecisset, tandem & Pollucem, qui cum Iasone & Ar-
 gonauis eò venerat, secum decertare cogit, à quo victus & occi-
 sus est. Hæc pugna etiam describitur ab Apollonio lib. 2. Argo-
 naut. Sunt autem Bebyrces Bithyniæ populi, quos olim Thraces
 fuisse Strabo testatur, à Bebyrce rege suo nomen sortiti. Ex hac
 gente & Buthen atletam producit Virg. in 5. Aeneid cuius vi-
 ctorem Darentem facit his versibus:

Idemq; ad tumulū quo maximus occupat Hector
 Victorem Buthen immani corpore, qui se
 Bebyrcia veniens Amyci de gente ferebat,
 Perculit, & fulua moribundum extendit arena.

e Alterum ex Ledæ filijs mortē obire.] Castoris mortis
 occasio fuit hæc. Castor & Pollux raperunt filias Leucippi,
 Phœben & Talayran, Lynceo atque Ida fratribus, filijs Aphareū
 desponsatas. Sponsas eas bello repetiuerunt. In eo bello Castor à
 Lynceo interfectus est & Pollux Lyncea interemit: fuisseq; &
 ab ipso Ida interfectus, nisi Iupiter id fulmine prohibuisset, à quo
 Ida interfectus est. Hæc ab Ouidio referuntur in fine lib. 5. Pa-
 storum, & à Propertio. Theocritus etiam hoc certamen describit
 in Dioscuribus. d Mortem obire.] Homerus Castorem
 & Pollucem vocauit ἐρεγκνίτους, hoc est, qui alternis diebus
 fata subirent. Virg. 6. Aeneid.

Si fratrem Pollux alterna morte redemit

Itq; reditq; viam toties—Castore autē occiso, Polluci
 optio data est, vtrum immortalitate solus vt vellet, an cum fra-
 tre vitam communicare. Ille cum fratre maluit alternis viuere,
 proinde apud superos nunc Castor, nunc Pollux, & contrā appa-
 rere.

bbb s vera

vere videntur. Hinc Homerus εἰς γηυγῶν, ait eos vivere et
mori. e Nautas tempestate periclit.] In magna tempe-
state Gemini caeleste signum apparet quasi stella in calo insi-
dentes: adiuuarij; se tunc periclitantes existimant Pollucis et
Castoris nomine. A. Columella dicitur Geminum astrum, quod
14. Cal. Iunij Sol ingreditur. Plin. lib. 2. naturalis hist. Cum ge-
minas illas flammis inquit, quæ Castoris ac Pollucis esse puta-
bantur saluatares ac prosperi cursus prænuccias esse dixisset. Ha-
ruum, inquit, aduentu fugari diuam illam ac minacem appella-
tam Helenam ferunt. Quinetiam Franc. Vicomercatus Arist.
Meteorologica exponens cur Castor et Pollux saluatares sint, ex-
plicas.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

De Castore & Polluce colloquuntur.

Michael Toxites.

Mercurius fratres Helenæ discernit, & alter

Cur caelo stygijs luceat alter aquis.

Quodq; sit illorum munus, quæ gratia, quorum

Summus diuisa morte refultat amor.

POTES'NE mihi dicere.] *ἤσθ' ἐγώ τινος.* Non ego qui-
dem.] *Ratio.* Ille qui heri conuersatus.] *Responsio.*
Quomodo dignoscis.] *Rogatio de modo.* Quod hic
quidem habet.] *αιτιολογία κατὰ ἀποσπασσοῦν.* Operæ
precium fecisti.] *ὀφειλία,* & post discrimina simili iudi-
cium indicat. Quare sæpe equidem.] *Ratio.* Appella-
ui hunc Castorem.] *Conclusio.* Cur non ambo.] *Se-
cunda interrogatio.* Fraternali more hoc faciunt.] *Expo-
sitiō causæ.* Nam cum oporteret.] *ἐκθεσις.* Non sanè
prudenti.] *Improbatio.* Aut quomodo enim.] *Terti-
a interrogatio per comparationem.* Haudquaquam.]
Responsio ab officio illorum. Bonam, Mer-
curi.] *ἐπιχειρησις.*

MARI